

medspørgere kan få ordet 1 gang. Et hovedspørgsmål med eventuelle tillægsspørgsmål må højst tage 15 minutter.

Spm. nr. US 5

Jørn Jespersen (SF):

Der har i den senere tid været en del diskussion om det offentliges medfinansiering af nedslagtning af dyr og erstatning for drifttab osv. i forbindelse med Newcastle Disease, salmonella og andre former for sygdom i besætningerne. Og der kan det virke lidt underligt, at der ikke er mere afklarede regler for, hvornår det offentlige går ind helt eller delvis og medfinansierer tabene i besætningerne. Jeg kan nævne som eksempel, at når det er Newcastle Disease, som nogle fjerkræbesætninger bliver ramt af, som ikke er farlig for mennesker, er der fuld erstatning, men når vi f.eks. taler om DT 104, som er en superaggressiv og multiresistent salmonella-bakterie, er der ingen afklaring af, hvor meget det offentlige skal dække.

Derfor er mit spørgsmål: Synes ministeren, det er rimeligt, at der er den forvirring med hensyn til det offentliges deltagelse i finansiering ved nedslagtinger og andre tab?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Nej, det synes jeg faktisk ikke det er. Derfor forsøgte jeg også efter beskeden evne i påskeugen at lægge op til en lidt mere principiel diskussion om netop de forhold, der bliver rejst her. Det lykkedes ikke helt så godt, som jeg havde kunnet ønske mig lige i første omgang, men vi får vel flere chancer til det mere principielle.

Vi har nogle regler i dag, når det drejer sig om Newcastle Disease, svinepest osv. – en række sygdomme, som er omfattet af det, vi kalder gruppe 1-sygdomme – at hvis dyr udsættes for det, er der nogle klare regler for, hvornår nedslagtningssprocessen starter, erstatningsforhold bliver afklaret, osv. Her er der tale om sygdomme, som har stor betydning for den enkelte besætningsejer, fordi man typisk skal rydde hele besætningen, og derfor har det offentlige sagt, at det er fint nok at komme ind.

I den seneste tid har vi oplevet flere og flere sygdomstendenser omkring salmonella. Vi har lavet salmonellahandlingsplaner, der gælder

fjerkræområdet, og i medierne er der i det sidste halve års tid fremkommet flere eksempler på salmonellabakterier.

Jeg synes, det er på tide, at vi får en bredere diskussion om, hvilket ansvar producenterne har, hvilket ansvar det offentlige har. Min principielle indgangsvinkel til det her er, at det er landbruget, det er fødevareindustrien, som har ansvaret for at levere nogle produkter, som sundhedsmæssigt og sikkerhedsmæssigt er i orden.

Men for at vi kan få en bredere og ordentlig debat om det her, har jeg faktisk tilkendegivet, at jeg ønsker, at vi hen over sommeren kan få en bredere offentlig debat, men at der også bliver lagt op til – og det vil jeg så selv tage initiativ til – en conference, som efter min mening skal have to indgangsvinkler. Vi har brug for at få nogle ekspertudsagn på dette område, men vi har bestemt også brug for nogle politiske tilkendegivelser på området. Derfor håber jeg efter sommer at kunne lægge op til en bredere diskussion omkring dette her, men med den klare indgangsvinkel, at det er producenterens ansvar at levere nogle ordentlige fødevarer.

Jørn Jespersen (SF):

Tak for svaret, som jeg er glad for.

Jeg vil på den baggrund spørge om to ting: Er ministeren også enig i, at selv om vi skal have en principiel diskussion om producenterens ansvar og finansiering kontra det offentliges, må det ikke ske på bekostning af forbrugernes sikkerhed? Med det mener jeg, at det er afgørende, at en så risikabel smitte som DT 104 bliver effektivt bekæmpet fra starten. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om det er rigtigt opfattet, når jeg har fornemmelsen af, at det, som ministeren lægger op til, er, at den diskussion, vi nu skal have, bør munde ud i, at producenterne i større omfang end i dag selv skal være med til via forsikringslignende ordninger at finansiere de tab, som nedslagtinger måtte føre til.

Betyder det så også, at ministeren er enig med SF i, at der kan være grund til at gøre de præmier, man betaler til en sådan forsikringslignende ordning, afhængig af de risikofaktorer, der er i den enkelte besætning, f.eks. forhold som dyretæthed, besætningsstørrelse og staldsystemer?